

WATERVAL

Blad voor Rodenbergs-Nederlandse Proza

OPNAME OF TERUGNAME ?

Bloemen komen uit de zee, uit de oerafgrond, om de mens terug te nemen. Hiervoor moeten ze de mens afbakenen van een heleboel dingen. Rivieren 7:1, de Nieuwe Bijbel (RV)

Ja, ik ben vroeger ook weleens een tijdje in een crisis opvang centrum geweest. Als er ontvoeringen om je heen gebeuren en allerlei andere dingen die je hoofd te boven gaan gaat dat niet in je koude kleren zitten. Daar kom je niet zomaar overheen. Het zat tussen mijn oude huis en nieuwe huis in, als een tussenschakel. Een nieuw huis heb je ook niet één twee drie. Veel mensen in crisis opvang centra zijn dakloos, en sommigen zitten in een crisis opvang centrum puur omdat ze dakloos zijn. Bij mij lag het dus veel ingewikkelder. Er was daar ook een meisje, een lotgenoot, waarmee ik soms sprak, en we hadden het over moeilijke mensen. Zij had daar wel een foefje voor. Ze visualiseerde dan een roos tussen haarzelf en de moeilijke mensen. Dat scheen haar te helpen. Ze was vaak op haarzelf, afgezonderd, dus echt veel contact hadden we niet. Uiteindelijk is zij naar een klooster gegaan, en ik ging verder op mijn traject en had daarna een eigen huis, maar soms denk ik er nog weleens aan terug.

In de nieuwe bijbel hebben bloemen ook een belangrijke plaats en een belangrijke missie, een belangrijke functie. We mogen het ons zo voorstellen dat ze om ons heen hagen vormen om ons te beschermen tegen de moeilijke mensen. Als deze mensen door de haag heen proberen te komen

dan worden ze vast wel gestoken door zo'n hemelse bloem, en gaan ze aan de drugs opdat ze in de war raken en ons niet kunnen vernietigen. Natuurlijk is dat een gevecht. Maar wij hebben deze hulp. Ze zullen door giftige doorns gestoken worden als ze verkeerde plannen met ons hebben, en zullen om de tuin geleid worden. Ze zullen het spoor geheel kwijt gaan raken, en wij zullen in veiligheid worden gebracht, uiteindelijk. Daarom is het belangrijk die schuilplaats te vinden, en samen te werken met de bloemen, want zij zijn onze wapenrusting. Visualiseer de hagen maar tussen jou en de moeilijke mensen, en visualiseer maar zoveel hagen dat het door het hele dorp of de hele stad doorloopt. Wij mogen zo het pad vinden tot de wildernis. Oefen het maar. Wees je maar bewust dat de hemelse bloemen er voor je zijn, en je zullen leiden en beschermen. Dat gaat door worstelingen heen, dat gaat niet zonder slag of stoot. Allereerst moeten de bloemen je eigen vlees en moeilijkheid uitdoven. Daarvoor zijn de doornen in het leven. Paulus had een doorn in het vlees, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. Maar uiteindelijk was dit ervoor opdat hij door de bloem, de vrucht, opgenomen zou worden.

VASTHOUDEN AAN HET HEMELSE WOORD

Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig. Behemma 5:18

Hebben wij het hemelse Woord nodig ? Absoluut. Vroeger schreef men het

hemelse woord al op op de grotwanden, als tekeningen, en langzaam begon het zich te vormen tot taal. Helaas ging de betekenis meer en meer verloren, verletterlijkte alles zich meer en meer. Er werd gekeken hoe men het best eraan kon verdienen. Maar het hemelse woord mag niet verkocht worden. Het moet zuiver blijven.

Het geheugen is als een zeef.

De mens vergeet maar wat snel. De mens moet leren memoriseren en leren opslaan, leren op schrift stellen en de schriften erbij houden, want de mens slaat al snel stappen over als de mens het allemaal op de losse slof wil doen, met de natte vinger in de lucht. Daarom zijn de kinderen van de hemel als bibliothecarissen, oftewel boekenbewaarders.

Ook dat mag niet losstaan van het geestelijke, want de betekenissen mogen niet verloren gaan, het contact met de hemel mag niet verloren gaan, en dat moet ook opgetekend worden. Boeken zijn altijd belangrijk geweest voor de educatieve gezondheid van de mens. Zonder boeken ben je verloren op de wilde golven van het bestaan, maar het Woord kan niet zonder het geestelijke dus. Het mag geen dode en dodende letterdienst worden.

De boeken moeten tot leven komen. Er moet goed zicht op gehouden worden waar het vandaag komt en waar het naartoe gaat. Het is zaaien en oogsten. Ook diepere betekenissen kunnen en moeten opgediept worden. Wordt daarom vol met het woord. Lees het en memoriseer het, overdenk het, en laat het je leven verrijken en leiden. Dat wat

je in je plaatselijke boekhandel kan kopen is niet zomaar het Woord van God. Het hemelse woord is een natuurverschijnsel, één van de wereldwonderen, en mag niet verkocht worden, zoals je ook geen zuurstof gaat verkopen of zonlicht. Het is een eerste levensbehoefte van iedereen.

Houdt daarom aan het gegeven hemelse woord vast, want het is een levensbaken, door de hemel, door de hemelse moeder, je toegeworpen. Laat het je dagelijkse brood zijn, en je dagelijkse levenswater. Groei erin en laat het in jezelf groeien, want onze gedachten alleen kunnen ons gevoel niet redden. We komen anders niet door deze tijden heen. Alles groeit scheef zonder het hemelse woord, overal komen dan gaten in, en dan gaat alles zich omdraaien en verletterlijken, zoals dat gebeurd is. We kunnen niet verder zo. Het hemelse woord is gegeven als een ark voor deze dagen, als een richtsnoer, maar denk erom dat je het alleen kunt begrijpen in je contact met God, met de hemel dus. Alleen het geestelijke kan ons in de juiste richting voortdrijven.

ISMAEL IN DE WOESTIJN

Wij zijn geschapen naar het beeld van God.

Daar horen ook de billen bij.

Alles heeft een functie.

De billen zijn de afvoer van de mens.

Die moeten er dus wel zijn, want de mens heeft veel zonden en leugens.

De mens denkt er liever niet aan, dat de mens billen heeft. Dat vind de mens vies, en daarom is de mens voornamelijk gericht op zijn hoofd, ook niet zijn hart.

‘Billen’ is een vies woord voor de mens. Toch moeten wij niet vergeten dat wij zijn geschapen naar het beeld van God. God had er een bedoeling mee. Ja, ook met de billen. Zo belangrijk is het.

Stel je eens voor dat je geen billen zou hebben.

De mens denkt met zijn hoofd, niet met zijn hart, en wil voornamelijk niet aan de billen denken, want dat is vies. Nee, je hebt juist je billen nodig om niet vies te zijn, want nu is de mens vol met ... viezigheid, smerigheid, want de mens gebruikt zijn billen niet geestelijk gezien. De mens is ‘full of sh*t.’

Zo is dat in de stad. Maar in de ghetto’s draait alles om de billen. Misschien heb je dat weleens op de televisie gezien, allemaal vrouwen die met hun billen lopen te draaien alsof dat het belangrijkste van de wereld is.

Moet de mens leven vanuit zijn hoofd of vanuit zijn billen? Je hebt een afvoer nodig. Soms kun je je beter richten op je billen, want de hoofden zijn te vol met rotzooi, en de mens heeft geen blad meer voor de mond, geen wachter voor de mond meer. Men floept alles er maar uit. En daarom is het oorlog. Men wil de billen niet kennen.

Maar de mens is naar het beeld van God geschapen, en daar horen de billen ook bij. Richt jezelf op je hart, en ga leven vanuit je hart, en daal dan langzaam tot je buik, je urinoir, en dan tot je billen, om al je overmatige hoofdkennis, dat wat je denkt te weten, los te laten. De mens moet weer zijn billen leren te gebruiken, niet op de ghetto manier overigens.

Ismael leefde vanuit zijn billen. Hij was vijandig naar ieder vlees, als een beeld van de vijandigheid tot de zonde, als een beeld van het toetsen en de geestelijke oorlogsvoering.

We zien de aandacht verschuiven naar het midden oosten. Ismael is weer in strijd met Israël. Dat is de oude strijd tussen Ismael en Abraham, en tussen Israël en Izaak, maar uiteindelijk bouwden Ismael en

zijn vader Abraham samen het gebedsoord in de wildernis.

Kennen wij het geheimenis van Ismael? De ghetto’s wijzen op de billen, en de oorlog in het midden oosten wijst op Ismael. Het zijn gruwelijk misbruikte missing links. Het laat zien dat er een gebrek is, en dat iets zich heeft verdraaid. Daarom mogen we terugkeren tot het hemelse woord wat daarover gaat. Het hemelse woord is gekomen. Lees het en overdenk het, opdat vrede aanbreekt in je hart.

Dat is een hemelse munitie gegeven. Dat is wat het hemelse woord is. Er is altijd die geheimzinnige balans tussen geestelijke oorlog en hemelse vrede. Zij kunnen niet zonder elkaar. Zij zijn je twee billen.
